

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 12.01.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka-oštećenog Xhelala Berishe

Na dan ubistva članova porodice 26.03.1999. nalazio se u Suvoj Reci/Suharekë, u svojoj kući u centru grada. Par dana pre toga ubijen je Bogdan Lazić, nakog čega su srpske vojne snage ubile 10 Albanaca, meštana Suve Reke/Suharekë. U telefonskom razgovoru 25.03.1999. Nedxat Berisha rekao mu je da su tog dana, oko 5 sati ujutru, u njihovu kuću ušli srpski policajci, da su bili maskirani, da su ga tukli i tražili mu novac i da je među njima bio i optuženi Milorad Nišavić. Za masakar članova porodice, pola sata nakon što se dogodio, saznao je od dr Agrona Berishe, čija se kuća nalazila neposredno pored kuće Nexhata Berishe i koji mu je to javio telefonom. Rekao mu je da su pored kuće ubijeni Nexhat, Bujar, Sedat, Nexhmedin i Fatima Berisha a da su ostali članovi porodice pobjegli. Kasnije je saznao da su oni pobjegli prema njegovoj kući, odn. u pravcu suda, pošte i podruma, ali ih je policija naterala da se okupe u Zanatskom centru u piceriji, gde su i ubijeni.

O streljanju Sedata i ostalih, saznao je i od Idriza Gege iz Suve Reke/Suharekë, koji je iz svoje kuće, koja se nalazila na oko 70 metara od kuće ispred koje je izvršeno streljanje, posmatrao događaj. Oko 13:30 ili 13:45 časova telefonom je pozvao Jashara Berishu, koji se nalazio na benzinskoj pumpi i pitao ga da li je on video šta se desilo. On mu je rekao da je video užasne stvari, kako deca beže, kako ih policija masakrira u piceriji i da ga više ne zove.

Abdullah Elshani, čije je telo pronađeno na istom mestu gde i tela streljanih članova porodice Berisha, uhapšen je i odveden u stanicu policije 25.03.1999. Kasno popodne 26.03.1999. u dvorištu Gimnazije *Jeta e Re*, video je da pripadnici srpske policije spaljuju neki kamion. Svedok veruje da su u njemu bila tela Albanaca ubijenih u Suvoj Reci/Suharekë 25.03. ili 26.03.2010, jer mnoga tela tih lica sve do sada nisu pronađena. Streljanje članova porodice Berisha video je i Bardul Berisha, koji je nakon spaljivanja kuće pokušavao je da iz vatre izvuče tela Nexhata, Sedata, Fatona, Fatime i Bujara.

Oštećeni kaže da veruje da su članovi porodice Berisha ubijeni i da su njihove kuće spaljene, kao osveta optuženog Miroslava Nišavića zbog premeštanja misije OEBS-a iz njegovog hotela BOSS u kuću Nexhata Berishe.

Optuženog Milorada Nišavića, sa nadimkom *Mišković* ili *Miško*, poznaje od ranije. On je kao radnik Državne bezbednosti bio veoma uticajan i poznat mnogim građanima Suve Reke/Suharekë. Faton Berisha je jula 1998, po nalogu optuženog Milorada Nišavića, bio uhapšen i odveden u SUP Prizren, gde je bio izložen torturi, a pušten je tek nakon što je porodica platila mito. Optužene Radojka Repanovića, Nenada Jovanovića, Miroslava Petkovića, Zorana Petkovića i Ramiza Papića, zna od ranije kao bivše komšije.

Od ubijenih članova porodice Berisha, u masovnoj grobnici u Batajnici, pronađeno je i identifikovano 14 tela, ali sve do sada, ni jedno telo nije predato porodicama. Tela 30 ubijenih žrtava, još uvek nije pronađeno.

Sa članovima svoje porodice, kao i svim meštanima Suve Reke/Suharekë, otišao je iz grada na dan miniranja džamije - 28.03.1999, jer im je lokalna policija naredila da u roku od 5 minuta napuste kuće. Dva dana su boravili u selu Dubravi/Dubrave, onda su krenuli prema

Budakovu/Budakove i smestili se u selo Vranić/Vraniq, gde su bili pet dana. Trećeg dana boravka u tom mestu saznao je gde se Shureta Berisha nalazi i obišao je. Ona mu je, između ostalog, rekla i da su u ubistvu njene porodice učestvovali i optuženi braća Petkovići Zoran i Miroslav. Iz Vranića/Vraniq su ponovo otišli u Dubravu/Dubrave. Tu su bili napadnuti do strane policije koja je, pretnjama da će mu ubiti sina, uzela 3.000 DM. Nakon napuštanja Dubrave/Dubrave otišli su u selo Đinovce/Gjiaoc, a odatle su u koloni krenuli prema Prizrenu/Prizren.

U masakru porodice Berisha 26.03.1999. ubijeni su sledeći članovi uže porodice svedoka-oštećenog: Hava Berisha, Sedat Berisha, Bujar Berisha, Nexhmedin Berisha, Fatima Berisha, Nexhat Berisha, Sebahata Berisha, dete Ismet Berisha, dete Eron Berisha, Lirije Berisha koja je nalazila pred porođajem, Florija Berisha, dete Edon Berisha, dete Florijan Berisha, dete Dorentina Berisha, dete Majlinda Berisha, dete Erolinda Berisha, dete Ajlin Berisha, dete Redon Berisha, Sherina Berisha, Faton Berisha, Dafina Berisha, Drillon Berisha. Ubijeno je i deset članova porodice Hajdina Berisha i to Veselj Berisha, Sofija Berisha, Hajdnin Berisha, Besim Berisha, dete Genc Berisha, dete Granit Berisha, Mevluda Berisha, Fatmira Berisha i Hatixhe Berisha.

Skicu mesta na groblju gde su sahranjeni Nedžat, Bujar, Fatima, Sedat i Faton Berisha koji su streljani ispred *bele kuće*, dao je kriminalistički inspektor Latifi Latif. Na istom mestu bilo je sahranjeno i telo Abdullaha Elshanija.

Informaciju o postojanju masovne grobnice, na mestu zvanom *Strelište* kod sela Ljubižda/Lubizhde, dobili su od Shurete Berisha. Tela iz grobnice su kasnije dislocirana.

Nakon rata, bio je na mestu zvanom *Poligon* gde je bila masovna grobnica i na tom mestu pronađeno je mnogo garderobe i ličnih stvari žrtava, ali tela su već bila izmeštena. Na mestu zvanom *Đubrište*, gde je takođe bila masovna grobnica, pronađene su trenerke, prsten i lična karta Flore Berisha.